

eller faa de gamle lidt mere anspændte. Vi have jo stadig en Kilde, som vi maa kunne have Lov til at øse af, men som Kommunerne ikke have Ret til at benytte. Jeg tænker her paa en Forøgelse af Formueskatten. Det er vel den Vej, vi skulle frem ad til Bestridelse af de i stedse større Grad paakrævede Udgifter og til Afhjælpning af den Finansnød, som nu hersker rundt omkring, i hvert Fald i alle Bykommunerne. — Men, som sagt, det, som er Forslagets Hovedidé, skal jeg ikke modsætte mig bliver fremmet.

Bramsen: Mine Følelser for en Udvidelse af Politiet, baade Kommunalpolitiet og Statspolitiet, tror jeg ere lige saa varme som noget andet Medlems, og jeg agter ogsaa at søge at lægge det for Dagen ved denne Sags videre Behandling i dette høje Ting. Jeg skal dog ikke udtale mig derom, eftersom jeg har anmodet om Ordet for at faa Lejlighed til at kritisere det andet og tredje Afsnit af dette Lovforslag, altsaa de Afsnit, som angaa Oprettelsen af og Gennemførelsen af et Opdagelsespoliti. Dette Opdagelsespoliti skulde altsaa være knyttet til Brandforsikringsinstitutionen paa Landet, og det skulde være det Politi, til hvilket det blev overdraget at løse den store Opgave at søge at formindske de tiltagende Ildebrande. Der skal foreløbig udnævnes 36 Politibetjente, der skulle fungere som Opdagelsesbetjente, og som i deres Fritid skulle anholde Vagabonder. Nogen Organisation af disse Betjente er der ikke foreslaaet, men de skulle, som ogsaa nævnt af de tidligere Talere, udstationeres 2 og 2 i hvert af Landets 18 Amter og være underlagte Amtmanden eller Politimesteren paa det Sted, hvor Betjenten har sin Post. Det foreslaas dernæst, at Udgifterne til denne Ordning for saa vidt skulle udredes af Brandforsikringsselskaber og Foreninger, som disse aarlig skulle betale til Staten 1 Kr. af hver 100,000 Kr., de have forsikret udenfor København og Frederiksberg. Den Omstændighed, at den aarlige Afgifts Størrelse, saaledes som Bemærkningerne udtrykke det, hviler paa en ganske kalkulatorisk Beregning, og at den er ansat til 55,000 Kr. om Aaret, giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om vor hjemlige Statistiks mangelfulde Grundlag paa Forsikringsområdet i det hele taget. Bag dette Beløb, 55,000 Kr., som Ministeren har anført, skjuler der sig derhos en Række Tal, som har Krav paa almindelig Interesse, og da de

Beregninger, som jeg har foretaget, give et Tal, der ikke er saa lidt forskelligt fra det, der er angivet i Lovforslaget, skal jeg her gengive de Tal, som jeg er kommen til angaaende dansk Brandforsikrings Omfang og Fordeling paa København og Frederiksberg, Købstæderne og Landet.

Jeg skal da oplyse, at Forsikringssummen for *fast* Ejendom udenfor København og Frederiksberg forholdsvis let lader sig fastsætte i Modsætning til Forsikringssummen for *Løse*. Det er nemlig en Undtagelse, at Bygninger udenfor København og Frederiksberg blive forsikrede andetsteds end i de under offentlig Tilsyn staaende, med Privilegier og Forpligtelser udstyrede Bygningsforsikringsforeninger under gensidigt Ansvar. I København og paa Frederiksberg er det samme Tilfældet; selv om der her er Bygninger for maaske 50 Mill. Kr. eller saa forsikret hos Aktieselskaber, spiller det saa liden Rolle, at man godt kan se bort derfra. Efter de sidste foreliggende Opgivelser for hele Landet er Forsikringssummen i de otte Bygningsforeninger 4,335 Millioner Kr., og af dette Beløb angaar 1,220 Millioner København og Frederiksberg, 3,115 Millioner Købstæderne og Landdistrikterne, hvoraf atter 790 Millioner angaa Købstæderne.

Noget mere indviklet er det at beregne Forsikringssummen for rørlig Ejendom. Der er vistnok et ikke saa ganske ringe Antal mindre lokale Brandforsikringskasser, vistnok en 15 Stykker, som ikke en Gang Statistisk Bureau har kunnet faa fat i; desuden ere Tallene til Dels fra 1908, altsaa 1 eller 2 Aar tilbage. Den i Aarets Løb tegnede Forsikringssum og den ved Aarets Slutning løbende Forsikringssum, der altid afvige noget fra hinanden, ere ikke altid udskilte. Og for de *udenlandske* Brandforsikringsselskabers Vedkommende i alt Fald ere Tallene kun underhaanden indhentede af Statistisk Bureau hos de Selskaber, Bureauet havde Kundskab om. Disse Forbehold ere imidlertid vistnok alle tilsammen af uvæsentlig Betydning og kunne i hvert Fald ikke influere paa Minimumstallet. Og som den Sum, der her i Landet er forsikret udenfor de 8 nævnte Bygningsforeninger, tør jeg derfor med tilnærmelsesvis Sikkerhed nævne 4,800 Millioner Kr., hvorefter samtlige Brandforsikringsbeløb i Danmark kunne ansættes til 9,135 Millioner, hvortil saa endnu maa føjes et Hundrede Millioner, som Brandforsikringsfonden har forsikret nu i Modsætning til tidligere, hvor de vare forsikrede i de private Selskaber.